

Evangelí de la solemnitat de l'Anunciació del Senyor

“L'àngel entrà a trobar-la i li digué: Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu”. Contemplant la nostra Mare Immaculada, bella, totalment pura, humil, sense cap supèrbia ni presumpció, podem reconèixer el nostre destí veritable: ser estimats, ser transformats per l'amor de Déu.

Evangelí (Lc 1, 26-38)

El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, compromesa en matrimoni amb un home de la casa de David que es deia Josep. El nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué:

—Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu.

Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. L'àngel li digué:

—No tinguis por, Maria. Has trobat gràcia davant de Déu. Concebràs i tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi.

Maria preguntà a l'àngel:

—Com podrà ser això, si jo soc verge?

L'àngel li respongué:

—L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible.

Maria va dir:

—Soc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula.

.....

Comentari

L'evangelí de sant Lluc ens presenta Maria, una noia de Natzaret, un llogaret minúscul d'Israel. En aquella noia d'un poblet apartat, allunyada

dels focus del món, s'hi posà la mirada del Senyor, que l'havia escollida per ser la mare del seu Fill.

La història de Maria és així la història d'un Déu que sorprèn. Maria es deixa sorprendre davant l'anunci de l'àngel i no n'amaga l'admiració. És la sorpresa de veure que Déu vol fer-se home, i que l'ha elegit precisament ella, per ser la seva mare. Una noia senzilla de Natzaret, que no viu als palaus del poder i de la riquesa, que mai no ha fet res d'extraordinari.

És la sorpresa de veure que Déu n'està enamorat: és la plena de gràcia. Déu l'havia mirat així des del primer moment del seu disseny d'amor. La va mirar bella, plena de gràcia. Que bonica és Maria!

L'expressió, “plena de gràcia”, tan familiar per al poble cristià, és una salutació de gran profunditat, perquè li recorda la grandesa de la seva

vocació: ella ha estat escollida per ser la Mare de Déu i per això ha estat preservada del pecat original a l'instant mateix de la seva concepció.

La “plena de gràcia” és el nom que Déu mateix li dona per indicar que des de sempre i per sempre és l'estimada, l'escollida per acollir el do més preciós: Jesús, l'amor encarnat de Déu.

En contemplar aquesta escena, la Mare de Déu també vol que ens deixem sorprendre amb ella. Contemplant la nostra Mare Immaculada, bella, totalment pura, humil, sense cap supèrbia ni presumpció, podem reconèixer el nostre destí veritable, la vocació més pregonada: ser estimats, ser transformats per l'amor, per la bellesa de Déu.

Déu ha posat la mirada d'amor sobre cadascun de nosaltres, amb nom i cognoms. De la mateixa manera que

Maria, ell ens ha escollit abans de la creació del món, per ser sants i immaculats. Ella és la des de sempre i per sempre estimada. I el mateix es pot dir de cada cristià: des de sempre i per sempre estimats. Aquest és el projecte d'amor diví per a nosaltres: que en cadascun neixi el Crist, perquè tot es vegi impregnat pel Crist, perquè tot estigui amarat de la divinitat.

La Verge Maria està oberta a Déu, se'n fia, encara que no ho compregui del tot: es deixa sorprendre. “Soc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula” (Lc 1, 38). Aquesta és la resposta.

Déu ens sorprèn sempre, trenca els nostres esquemes, posa en crisi els nostres projectes, i ens diu: *confia en mi, no tinguis por, deixa't sorprendre, surt de tu mateix i segueix-me*. Ell espera que ens deixem sorprendre a

la senzillesa, a la humilitat de la vida: aquí es vol manifestar. Ens dona el seu amor que ens salva, ens guareix, ens dona força. I ens crida a una aventura divina: ser la mirada de Déu, el seu somriure i les seves mans en aquest món. No ens demana coses extraordinàries. Només demana que escoltem la seva paraula i ens en refiem. Que cada dia, amb Maria, sigui una Anunciació.

Luis Cruz

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-la-solemnitat-de-lanunciacio-del-
senyor/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-la-solemnitat-de-lanunciacio-del-senyor/) (18/08/2025)